

Why Did This Happen to Me?

Sermons, Sources, and Starters with Rabbi David Wolpe

1) Anger at God

Psalm 44:24-5

<p>24 Awake, why do you sleep, O Adonai? Arouse Yourself, do not cast off for ever. 25 Why do You hide Your face, and forget our affliction and our oppression?</p>	<p>כד עוֹרָה, לָמָּה תִישָׁן אֲדֹנָי; הַקִּיצָה, אֶל-תִּזְנַח לְנֶפֶשׁ. כֹּה לָמָּה-פָּגַדְתָּ תִסְתִּיר; תִּשְׁכַּח עֲגִיבוֹ וְלִחְצָנוּ.</p>
---	--

Habbakuk 1:2

<p>2 How long, Adonai, shall I cry, and You will not hear? I cry out unto You of violence, and You will not save.</p>	<p>ב עַד-אָנָּה ה' שׁוֹעֵתִי, וְלֹא תִשְׁמָע: אֶזְעַק אֵלַיִךְ חֲמָס, וְלֹא תוֹשִׁיעַ.</p>
--	--

Babylonian Talmud Yoma 69b

<p>For R. Joshua b. Levi said: Why were they called men of the Great Synod? Because they restored the crown of the divine attributes to its ancient completeness. [For] Moses had come and said: The great God, the mighty, and the awful. Then Jeremiah came and said: Aliens are destroying His Temple. Where are, then, His awful deeds? Hence he omitted [the attribute] the 'awful'. Daniel came and said: Aliens are enslaving his sons. Where are His mighty deeds? Hence he omitted the word 'mighty'. But they came and said: On the contrary! Therein lie His mighty deeds that He suppresses His wrath, that He extends long-suffering to the wicked. Therein lie His awful powers: For but for the fear of Him, how could one [single] nation persist among the [many] nations! But how could [the earlier] Rabbis abolish something established by Moses? R. Eleazar said: Since they knew that the Holy One, blessed be He, insists on truth, they would not ascribe false [things] to Him.¹</p>	<p>דאמר רבי יהושע בן לוי למה נקרא שמן אנשי כנסת הגדולה שהחזירו עטרה ליושנה אתא משה אמר (דברים י) האל הגדול הגבור והנורא אתא ירמיה ואמר נכרים מקרקרין בהיכלו איה נוראותיו לא אמר נורא אתא דניאל אמר נכרים משתעבדים בבניו איה גבורותיו לא אמר גבור אתו אינהו ואמרו אדרבה זו היא גבורת גבורתו שכוּבש את יצרו שנותן ארך אפים לרשעים ואלו הן נוראותיו שאלמלא מוראו של הקב"ה היאך אומה אחת יכולה להתקיים בין האומות ורבנן היכי עבדי הכי ועקרי תקנתא דתקין משה אמר רבי אלעזר מתוך שיודעין בהקב"ה שאמתי הוא לפיכך לא כיזבו בו:</p>
---	--

¹ Translation taken from the Soncino Talmud, available at halakhah.com

2) God Suffering

Eikhah Rabbah, Petihta 24

Another interpretation of '*And in that day did the Lord, the God of hosts, call to weeping and to lamentation*': at the time when the Holy One, blessed be He, sought to destroy the Temple, He said, 'So long as I am in its midst, the nations of the world will not touch it; but I will close My eyes so as not to see it, and swear that I will not attach Myself to it until the time of the end arrives.' Then came the enemy and destroyed it. Forthwith the Holy One, blessed be He, swore by His right hand and placed it behind Him. So it is written, *He hath drawn back His right hand from before the enemy* (*ib.* II, 3). At that time the enemy entered the Temple and burnt it. When it was burnt, the Holy One, blessed be He, said, 'I no longer have a dwelling-place in this land; I will withdraw My *Shechinah* from it and ascend to My former habitation; so it is written, *I will go and return to My place, till they acknowledge their guilt, and seek My face*' (*Hos.* v, I5). At that time the Holy One, blessed be He, wept and said, 'Woe is Me! What have I done? I caused My *Shechinah* to dwell below on earth for the sake of Israel; but now that they have sinned, I have returned to My former habitation. Heaven forbid that I become a laughter to the nations and a byword to human beings!' At that time Metatron came, fell upon his face, and spake before the Holy One, blessed be He: 'Sovereign of the Universe, let me weep, but do Thou not weep.' He replied to him, 'If thou lettest Me not weep now, I will repair to a place which thou hast not permission to enter, and will weep there,' as it is said, *But if ye will not hear it, My soul shall weep in secret for pride* (*Jer.* XIII, I7). The Holy One, blessed be He, said to the Ministering Angels, 'Come, let us go together and see what the enemy has done in My house.' Forthwith the Holy One, blessed be He, and the Ministering Angels went, Jeremiah leading the way. When the Holy One, blessed be He, saw the Temple, He said, 'Certainly this is My house and this is My resting-place into which enemies have come, and they have done with it whatever they wished.' At that time the Holy One, blessed be He, wept and said, 'Woe is Me for My house! My children, where are you? My priests, where are you? My lovers, where are you? What shall I do with you, seeing that I warned you but you did not repent?' The Holy One, blessed be He, said to Jeremiah, 'I am now like a man who had an only son, for whom he prepared a marriage-canopy, but he died under it. Feelest thou no anguish for Me and My children? Go, summon Abraham, Isaac and Jacob, and Moses from their sepulchres, for they know how to weep.' He spake before Him: 'Sovereign of the Universe, I know

(ישעיהו כב) ויקרא ה' אלהים צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד וגו' בשעה שבקש הקדוש ברוך הוא להחריב את בית המקדש, אמר: כל זמן שאני בתוכו אין אומות העולם נוגעין בו. אלא אכבש את עיני ממנו ואשבע שלא אזקק לו עד עת קץ ויבואו האויבים ויחריבו אותו. מיד נשבע הקדוש ברוך הוא בימינו והחזירה אחריו, הדא הוא דכתיב: (שם ב) השיב אחר ימינו מפני אויב. באותה שעה נכנסו אויבים להיכל ושרפוהו. וכיון שנשרף אמר הקדוש ברוך הוא: שוב אין לי מושב בארץ, אסלק שכינתי ממנה ואעלה למכוני הראשון. הדא הוא דכתיב: (הושע ה') אלכה ואשובה אל מקומי עד אשר יאשמו ובקשו פני. באותה שעה היה הקדוש ברוך הוא בוכה ואומר: אוי לי מה עשיתי? השריתי שכינתי למטה בשביל ישראל, ועכשיו שחטאו חזרתי למקומי הראשון? ח"ו שהייתי שחוק לגוים ולעג לבריות. באותה שעה בא מטטרון ונפל על פניו, ואמר לפניו רבש"ע: אני אבכה, ואתה לא תבכה. אמר לו: אם אין אתה מניח לי לבכות עכשיו, אכנס למקום שאין לך רשות ליכנס ואבכה. שנאמר (ירמיה י"ג) ואם לא תשמעוהו, במסתרים תבכה נפשי מפני גוה וגו' אמר להן הקדוש ברוך הוא למלאכי השרת: בואו ונלך אני ואתם, ונראה בביתי מה עשו אויבים בו. מיד הלך הקדוש ברוך הוא ומלאכי השרת, וירמיה לפניו, וכיון שראה הקדוש ברוך הוא את בית המקדש, אמר: בוודאי זהו ביתי וזהו מנוחתי, שבאו אויבים ועשו בו כרצונם. באותה שעה היה הקדוש ברוך הוא בוכה ואומר: אוי לי על ביתי, בני היכן אתם? כהני היכן אתם? אוהבי היכן אתם? מה אעשה לכם? התריתי בכם ולא חזרתם בתשובה. אמר הקדוש ברוך הוא לירמיה: אני דומה היום לאדם שהיה לו בן יחידי ועשה לו חופה ומת בתוך חופתו, ואין לך כאב לא עלי ולא על בני, לך וקרא לאברהם, ליצחק וליעקב ומשה מקבריהם, שהם יודעים לבכות. אמר לפניו: רבש"ע, איני יודע היכן משה קבור. אמר לו הקדוש ברוך הוא: לך עמוד על שפת הירדן והרם קולך וקרא: בן עמרם, בן עמרם עמוד וראה צאנך שבלעום אויבים. מיד הלך ירמיה למערת המכפלה ואמר לאבות העולם: עמדו, שהגיע זמן שאתם מתבקשין לפני הקדוש ברוך הוא. אמרו לו: למה? אמר להם: איני יודע. מפני שהיה מתירא שלא יאמרו בימך היתה לבנינו זאת. הניחן ירמיה ועמד על שפת הירדן וקרא: בן עמרם, בן עמרם עמוד, הגיע זמן שאתה מבוקש לפני הקדוש ברוך הוא. אמר לו: מה היום מיומים שאני מבוקש לפני הקדוש ברוך הוא? אמר לו ירמיה:

not where Moses is buried.' The Holy One, blessed be He, replied to him: 'Go, stand by the bank of the Jordan, and raise thy voice and call out, "Son of Amram, son of Amram, arise and behold thy flock which enemies have devoured.'" There and then Jeremiah went to the cave of Machpelah and said to the patriarchs of the world: 'Arise, for the time has come when your presence is required before the Holy One, blessed be He.' They said to him, 'For what purpose?' He answered, 'I know not,' because he was afraid lest they say, 'In thy lifetime has such a thing happened to our children!' Jeremiah left them, and stood by the bank of the Jordan and called out, 'Son of Amram, son of Amram, arise, the time has come when thy presence is required before the Holy One, blessed be He.' He said to him, 'How is this day different from other days that my presence is required before the Holy One, blessed be He?' Jeremiah replied, 'I know not.' Moses left him and proceeded to the Ministering Angels whom he recognised from the time of the giving of the Torah. He said to them, 'O celestial ministers, know ye why my presence is required before the Holy One, blessed be He?' They replied, 'Son of Amram, knowest thou not that the Temple is destroyed and Israel gone into exile?' He cried aloud and wept until he reached the patriarchs. They immediately also rent their garments, placed their hands upon their heads, and cried out and wept until they arrived at the gates of the Temple. When the Holy One, blessed be He, saw them, immediately *'In that day did the Lord, the God of hosts, call to weeping, and to lamentation, and to baldness, and to girding with sackcloth'* (Isa. XXII,12). Were it not explicitly stated in Scripture, it would be impossible to say such a thing, but they went weeping from one gate to another like a man whose dead is lying before him, and the Holy One, blessed be He, lamented saying, 'Woe to the King Who succeeded in His youth but failed in His old age!'

איני יודע. הניחו משה והלך אצל מלאכי השרת שהיה מכיר אותן משעת מתן תורה. אמר להם: משרתי עליונים, כלום אתם יודעים מפני מה אני מתבקש לפני הקדוש ברוך הוא? אמרו לו: בן עמרם, אי אתה יודע שבית המקדש חרב וישראל גלו? והיה צועק ובוכה עד שהגיע לאבות העולם. מיד אף הם קרעו בגדיהם, והניחו ידיהם על ראשיהם, והיו צועקים ובוכין עד שערי בית המקדש. כיון שראה אותם הקדוש ברוך הוא, מיד - ויקרא ה' אלהים צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחה לחגור שק. ואלמלא מקרא שכתוב, אי אפשר לאומר. והיו בוכין והולכין משער זה לשער זה, כאדם שמתו מוטל לפניו, והיה הקדוש ברוך הוא סופד ואומר: אוי לו למלך שבקטנותו הצליח, ובקנותו לא הצליח.

Hagigah 12a (First source on Torah T'mimah B'reishit 17:1)

And that, too, is what Resh Lakish said: What is the meaning of the verse, "I am God Almighty?" (Bereshit 35:11) [It means], I am He that said to the world: Enough!²

והיינו דאמר ר"ל מאי דכתיב (בראשית לה) אני אל שדי אני הוא שאמרתי לעולם די

² Translation taken from the Soncino Talmud, available at halakhah.com

3) Tzimtzum

To be discussed.

4) Moral Drama & Goodness

To be discussed.

5) Three Interpretations of Job

1. Ignorance;
2. Buber I-Thou
3. Reward and Retribution